

Crafting methods:

Repetitie 27 januari

Waar? Repetitiezaal (danszaal) Het Paleis

Wie? Emelie en Ellen = spelers, Aïcha Cissé = coach

Wanneer? 12u-18u

Actors/ objects	<p>Ruimte: grote open ruimte met balletvloer, muziekinstallatie, 2 muziekboxen, micro met staander, open ruimte met veel licht (grote ramen) gordijnen die voor de ramen kunnen geschoven worden om het te verduisteren, tafel met laptop en stoel</p> <p>Lichaam</p> <p>Kledij: makkelijke kledij om in te bewegen, short en los topje</p> <p>Muziek</p> <p>Rollen: Emelie en Ellen = spelers, Aïcha = coach, geeft feedback</p>
Activities	<ul style="list-style-type: none">➔ Feedback van de coach➔ Emoties omzetten in bewegingen➔ View pointing➔ Impulsen van je lichaam volgen in dans/ beweging➔ Gesprek over context
Documentation	<p>geluidsopname: gesprek context</p> <p>verslag feedback Aïcha:</p> <p>Ervaren: waardevol thema, goed weten wat we willen vertellen, energie erin gestoken, helder</p> <p>Werkpuntjes:</p> <ul style="list-style-type: none">• opbouw voorstelling (voorspelbaar) het publiek weet wat er gaat gebeuren• uitdaging: alles door elkaar gooien van scènes → onvoorspelbaar maken (spelen met volgorde van scènes) (onlogisch = interessant)• licht: voorspelbare sferen (nuances in het licht)• schakelen via licht en muziek OF schakelen in spel (sterkst!)• geen factoren van buitenaf nodig• alles uitwerken hoe het in het script staat (geraamte) → daarna: nuances zoeken in het spel• publiek op het verkeerde been zetten (geen goede keuze van de actrices moet het publiek denken) “wa zijn die meisjes nu eigenlijk aan het doen? Waarom kiezen die voor zo’n voorstelling?”

	<ul style="list-style-type: none"> • onderbreking: gevoel en vragen (publiek moet vragen stellen) → nu wordt het te letterlijk genoemd en gaan we het conflict al aan • dans: evolutie duidelijk tonen → gelijke voet beginnen: even sterk zijn in bewegingen • alle emoties neerschrijven die ik in het proces heb gevoelt en rond elke emotie een beweging maken, spelen met ritme en snelheid, hoogtes en laagtes,... • twijfel monoloog: TE letterlijk → poëtischer (de monoloog zeggen niet spelen) de woorden zijn voldoende • techno nummer: stem regisseur, zinnen die de regisseur heeft gezegd (contrast zinnen en techno dansen: geeft hetzelfde gevoel van wrijving weer die ik heb gevoelt) • momenten waar ik mij slecht bij heb gevoelt • mensen laten komen kijken → zonder de uitleg te geven op voorhand • focussen op spel en scènes → volgorde komt daarna (montage) komt vanzelf (laatste week) • spel: nog verder gaan, • EXPERIMENTEREN!! <p>Video: begin versie dans (spiegeling)</p>
<p>Data/ info/ knowledge</p>	<p>Hoe stappen we af van het letterlijke? Hoe zet je emoties om in bewegingen? Hoe stap ik af van wat ik gewoon ben/ hoe verlaat ik mijn comfortzone? Hoe vertel je een verhaal met je lichaam? Hoe omgaan met feedback? Hoe volg je de impulsen van je lichaam? Hoe zet je je hoofd uit?</p> <p>Wat betekend context voor ons? (zie gesprek) Wat is het belang van context binnen theater?</p>
<p>Reflection</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Het letterlijk laten zien aan een publiek is niet interessant. Doordat we suggestief scènes spelen en dingen tonen kan het publiek meer nadenken en dat is wat we willen dat ons publiek nadenkt over dit onderwerp. • Spelen met poëzie kan sneller emoties activeren dan letterlijk vertellen wat je voelt. • In het afbeelden van emoties opzoek gaan naar ritme, snelheid en het niet letterlijk uitbeelden. Dit geeft soms een krachtigere boodschap. • Je hoofd uitzetten bij bewegen is niet eenvoudig. Door op te gaan in de muziek en de impulsen van je lichaam te volgen lukt dit beter. Het kan helpen om je ogen te sluiten. Dit was voor mij

zeker ook een grens. Een mentale grens, maar ga ik in het schema van de volgende repetitie uitgebreider op in.

- Tijdens het gesprek kwam vooral naar boven dat context belangrijk is voor ons omdat wij als kind in een veilige omgeving zijn opgegroeid. Daardoor is het voor ons beide soms moeilijk om onveiligheid op te merken in situaties nu. We vertrouwen hierdoor sneller mensen en denken dat veel mensen het gewoon goed met ons voor hebben. We wilden dus een scène maken waarbij het contrast tussen die twee werelden heel belangrijk is.